

Çocukların Oyuncağı Olan Anne Babalar

– mehmetgarip · 22 Ekim 2018

Çocuklar bir ailenin geleceği ve servetidir. Her aile bir çocuğu olsun ister. Bir anne babanın çocuğunun olması sevgilerini birleştirip harcayacak fırsatlarının olmasıdır.

Hal böyle olunca zamanımızın ebeveynleri çocuklarına yeterince sevgi yerine aşırısına kaçıyorlar. Peki, aşırısına kaçınca ne olur dediğinizi duyar gibiyim. Her şeyin aşırısının zararlı olduğu gibi sevginin de aşırısı zararlı. Sevgiyi o kadar abarttık ki koskocaman yedi - sekiz ya da daha büyük çocuklara yemeği ebeveynleri kendileri yediriyorlar. Bu hareketleri çocukları tembelleğe ve görev bilincinin yok olmasına doğru itekleme adımlarından biri oluyor.

Çocuklarını koruduklarını kolladıklarını zanneden ebeveynler çocuklarına kötülük yapıyorlar. Düşünün önce sizler hangi şartlarda büyüdünüz ve nerelere geldiniz. Elbette çocuklarınızın önünü açacak fırsatları önlerine sermelisiniz ama onları hayattan soyutlayarak değil. Onlara küçük yaşlardan itibaren görev ve sorumluluk bilincini yüklemelisiniz.

Bazı ailelerde çocuklarına hayır demeyi bir türlü beceremiyorlar. Çocuklarınızın ihtiyaçları konusunda elbette cömert davranmalısınız fakat bazen de hayır demesini bilmelisiniz. Çocuğunuz sizden bir şey almanızı istedi istek mi, ihtiyaç mı? Sorusunu kendisine yöneltmelisiniz. Siyah bir spor ayakkabısı varken birde kırmızı istiyorsa bu bir istektir. Kibarca onun ihtiyaç olmadığını fakat kendisinin ihtiyacı olan başka bir şey istediği takdirde alabileceğinizi belirtmelisiniz.

Küçük yaşlarda bu bahsettiğim konulardan yoksun kalan çocuklar büyüdükçe ailelerini artık parmaklarında oynatır duruma geliyorlar. Görev bilinci olmadığı için odanı topla desen yaptırılmıyorsunuz. Bir istekleri olduğunda hayır deseniz kıyamet kopuyor.

Atalarımız ne demiş? “Ağaç yaş iken eğilir”. O zaman çocuklarımıza görev bilinci ve vicdanlı olmayı öğretip, isteklerinde fren mekanizmasını etkinleştirmeliyiz.